

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. Věry Jachurové a soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobkyně: **BIG WIN a.s.**, IČO 06564704
se sídlem Ovocný trh 572/11, Praha 1
zastoupená advokátem Mgr. Karlem Volfem
se sídlem Jindřicha Plachty 28, Praha 5

proti

žalovanému: **Generální ředitelství cel**
se sídlem Budějovická 7, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 9. 2020, č. j. 21728-2/2020-900000-311

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí Generálního ředitelství cel ze dne 7. 9. 2020, č. j. 21728-2/2020-900000-311 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Celního úřadu pro hlavní město Prahu (dále jen „správní orgán I. stupně“ či „prvoinstanční orgán“) ze dne 8. 4. 2020, č. j. 114082/2020-510000-12 (dále jen „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“ či „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobkyně ve výroku I. uznána vinnou z přestupku podle § 123 odst. 1 písm. c)

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění účinném do 31. 12. 2020 (dále jen „ZoHH“), ve výroku II. byla uznána vinnou z přestupku podle § 123 odst. 2 písm. s) téhož zákona a ve výroku III. byla uznána vinnou z přestupku podle § 123 odst. 3 písm. e) ZoHH, za což jí byl uložen úhrnný trest pokuty ve výši 250 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Průběh řízení a obsah napadeného rozhodnutí

2. Dne 10. 7. 2019 v 20:57 hodin zahájili pracovníci prvoinstančního orgánu v provozovně žalobkyně s názvem CASINO HÁJENKA na adrese Opatovská 874/25, 149 00 Praha 11 – Háje (dále jen „provozovna CASINO HÁJENKA“ či „kasino“), kde měla žalobkyně na základě rozhodnutí Ministerstva financí č. j. MF-33169/2017/34-43 ze dne 1. 3. 2019 (dále také jen „rozhodnutí č. j. MF-33169/2017/34-43“) a rozhodnutí Ministerstva financí č. j. MF-33170/2017/34-19 ze dne 5. 3. 2019 (dále jen „základní povolení k provozování živé hry“) ve spojení s rozhodnutím vydaným Úřadem městské části Praha 11 č. j. MCP11/18/060212/EO/Hos ze dne 14. 11. 2018 (dále jen „povolení k umístění kasina“) povoleno provozovat kasino (živou a technickou hru), kontrolu dodržování ZoHH.
3. Kontrola byla zahájena podle § 5 odst. 2 písm. c) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kontrolní řád“) provedením kontrolního nákupu na jednom technickém zařízení nacházejícím se v provozovně CASINO HÁJENKA. Průběh kontroly včetně kontrolních zjištění prvoinstanční orgán zaznamenal do protokolu o kontrole. Proti kontrolnímu zjištění podala žalobkyně námítky, které nadřízená osoba kontrolujícího přípisem zamítla.
4. Provedenou kontrolou bylo zjištěno, že se v provozovně CASINO HÁJENKA nacházelo 32 technických zařízení a 4 hrací stoly živé hry BIGWIN Magic Wheel specifikované v povolení k umístění kasina. Dále bylo kontrolou technických zařízení zjištěno, že se na 2 kusech THZ nenacházel údaj o délce účasti na technické hře (NEOS EVO č. AP1TR0019094 a NEOS EVO č. AP1TR0019095). V provozovně CASINO HÁJENKA se nenacházely na viditelném místě herní plány, ty byly umístěny ve skřínce v prostoru barového pultu. Rovněž byla provedena zkouška živé hry a byly vyslechnuty přítomné osoby A. K. (dále jen „A. K.“) a L. S. (dále jen „L. S.“).
5. Na základě kontrolního zjištění zaznamenaného v protokolu o kontrole zahájil prvoinstanční orgán dne 7. 2. 2020 s žalobkyní řízení o přestupku, a to doručením písemnosti č. j. 114082/2020-510000-12 ze dne 7. 2. 2020 (dále též jen „oznámení o zahájení řízení“). V oznámení o zahájení řízení vyrozuměl žalobkyni, že přestupky, kterých se měla dopustit, budou v souladu s § 88 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „PřesZ“) projednány ve společném řízení. Přípisem ze dne 5. 3. 2020 byla žalobkyně v souladu s § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) seznámena se skutečností, že byly shromážděny podklady pro vydání rozhodnutí ve věci a byla jí dána možnost vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům, popř. navrhnout jejich doplnění. Žalobkyně tohoto práva nevyužila.
6. Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobkyně jako provozovatel hazardní hry ve smyslu § 6 ZoHH provozované v provozovně CASINO HÁJENKA na základě rozhodnutí č. j. MF -33169/ 2017/34-43 a základního povolení k provozování živé hry ve spojení s povolením k umístění kasina uznána vinnou z přestupku:

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

- (i) podle § 123 odst. 1 písm. c) ZoHH, kterého se dopustila tím, že dne 10. 7. 2019 v rozporu s podmínkou stanovenou ve výroku IV. bodu 15 základního povolení k provozování živé hry nezajistila, aby byla v provozovně CASINO HÁJENKA bezodkladně umožněna současně hra na všech započitatelných hracích stolech živé hry uvedených v povolení k umístění kasina (BIGWIN Magic Wheel MWX100126, MWX100127, MWX100128 a MWX100129);
 - (ii) podle § 123 odst. 2 písm. s) ZoHH, kterého se dopustila tím, že dne 10. 7. 2019 v provozovně CASINO HÁJENKA v rozporu s § 49 odst. 2 téhož zákona na technických zařízeních „NEOS EVO č. AP1TR0019094“ a „NEOS EVO č. AP1TR0019095“ nezveřejnila čitelným a viditelným způsobem po celou dobu účasti účastníka hazardní hry na technické hře ukazatel délky účasti na hazardní hře; a
 - (iii) podle § 123 odst. 3 písm. e) ZoHH, kterého se dopustila tím, že dne 10. 7. 2019 v rozporu s § 66 odst. 1 písm. f) téhož zákona v provozovně CASINO HÁJENKA neumístila na viditelném místě v herním prostoru herní plány.
7. Žalovaný v napadeném rozhodnutí shrnul průběh řízení před prvoinstančním orgánem a zrekapituloval nosné důvody rozhodnutí správního orgánu I. stupně a odvolací námitky žalobkyně. V rámci vypořádání odvolacích námitek konstatoval, že postup prvoinstančního orgánu byl v souladu se zákonem; pro změnu či zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně proto neshledal důvod.
8. Dále uvedl, že při zjišťování skutkového stavu věci vycházel zejména z kontrolních zjištění, z fotodokumentace a videozáznamů pořízených v provozovně CASINO HÁJENKA. V rámci vypořádání odvolacích námitek konstatoval, že skutečnost, zda bylo nebo nebylo na základě námitek žalobkyně provedeno došetření věci, není rozhodující pro posouzení, zda bylo prvostupňové rozhodnutí učiněno na základě správných a úplných podkladů, neboť kontrolní protokol zachycující kontrolní zjištění byl v daném případě pouze jedním z podkladů rozhodnutí. Dodal, že postup prvoinstančního orgánu byl v souladu se zákonem, neboť v odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně jsou uvedeny skutkové podstaty daných ustanovení, které žalobkyně svým jednáním naplnila, přičemž vytýkaná jednání byla jednoznačně specifikována.
9. K uložené sankci žalovaný odkázal na principy zákonnosti a individualizace trestu. Ztotožnil se s hodnocením správního orgánu I. stupně a i s ohledem na závažnost vytýkaného pochybení neshledal prostor pro snížení uložené pokuty. Pochybení a porušení zákona ze strany žalobkyně byla posouzena jako velmi vážná. Správní orgán I. stupně přistoupil k uložení pokuty ve výši 250 000 Kč, tj. při dolní hranici maximální sazby, která podle § 123 odst. 7 písm. a) ZoHH činí 50 000 000 Kč a vypořádal se všemi okolnostmi rozhodnými pro výši ukládané sankce. Sankce byla uložena ve výši, která je v rámci správní praxe obvyklá, a byla řádně odůvodněna. Žalovaný se rovněž vzhledem k četným novelizacím ZoHH zabýval otázkou, zda může být nová právní úprava pro žalobkyni příznivější, avšak dospěl k závěru, že nikoliv. Uloženou pokutu neshledal likvidační.

III. Žaloba

10. Žalobkyně v žalobě předně namítla nicotnost a nepřezkoumatelnost prvostupňového i napadeného rozhodnutí, která podle ní stojí na libovůli a nesprávném právním výkladu. Též namítla jejich nesprávnost a nezákonnost.
11. Nezákonnost napadeného rozhodnutí dle žalobkyně spočívá v porušení zásad daných ústavním pořádkem i správním řádem, nesprávném právním posouzení věci, výkladu a aplikaci právní normy, jakož i ve zjevném nepřihlednutí ke skutkovému stavu věci a konkrétním okolnostem. Dále též v paušalizovaném hodnocení odpovědnosti za přestupky bez náležitého prověření zjištění skutečného stavu, ve formalizovaném štěpení přestupků a účelovém množení pokut a zahájených řízení ve věci jediného přestupku, nezkoumání materiální stránky přestupků a samotné škodlivosti pro společnost, užívání nadměrného formalismu a zjednodušujícího přístupu při rozhodování a překročení mezí správního uvážení nedovoleným a nepřiměřeně extenzivním výkladem ustanovení právní normy, čímž dochází k nedůvodnému a nedovolenému poškozování žalobkyně a jejího práva na podnikání.
12. V prvním žalobním bodu žalobkyně namítla, že správní orgán I. stupně provedl kontrolu dne 10. 7. 2019 v době, kdy dosud nebylo pravomocně skončeno správní řízení v totožné věci (řízení vedené pod č. j. 191796-5/2019-510000-12, rozhodnutí správního orgánu I. stupně č. j. 191796-5/2019-510000-12 ze dne 3. 5. 2019 a rozhodnutí žalovaného č. j. 26993-3/2019-900000-311 ze dne 19. 7. 2019), přičemž toto správní řízení bylo reálně řízením ve shodné věci týkajícím se stejných práv a povinností žalobkyně. Podotkla, že ke dni provedení kontroly (10. 7. 2019) nebylo správní řízení o původní kontrole pravomocně skončeno, neboť žalovaný nerozhodl o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně č. j. 191796-5/2019-510000-12 ze dne 3. 5. 2019.
13. Za podstatný zásah do svých procesních práv žalobkyně považuje vedení duplicitního správního řízení a postup správního orgánu, který se nezabýval možným spojením věcí, užitím absorpční zásady a povahou přestupku jako přestupku trvajícího. Uvedeným postupem žalovaný zahajuje správní řízení a účelově ukládá opakované pokuty (170 000 Kč a nyní 250 000 Kč) za shodné přestupky, které navíc hodnotí jako přitěžující okolnost.
14. Přístup správního orgánu považuje žalobkyně za nepřípustný a šikanózní. Napadené rozhodnutí, jež odporuje zásadám správního trestání, shledává v kontextu s předchozím (duplicitním) rozhodnutím a s odkazem na zásadu absorpce jako vnitřně rozporné.
15. Ve druhém žalobním bodu žalobkyně brojila proti porušení jejích procesních práv a nezákonnosti postupu správního orgánu. Je přesvědčena, že se žalovaný dostatečně nevypořádal s jejími námitkami proti kontrolním zjištěním a věc byla posuzována čistě formalisticky bez náležitého zkoumání naplnění materiální stránky přestupků. Je toho názoru, že prvoinstanční orgán se dopustil nedovoleného a nepřiměřeně rozšiřujícího výkladu ustanovení ZoHH.
16. Žalobkyně považuje za nepřípustné, aby součástí kontrolních zjištění byly extenzivní výklady, domněnky a vyhodnocení, která nemají oporu ve skutečně zjištěném stavu. Upozornila, že přestože byla kontrolní skupina po námitkách žalobkyně proti protokolu o kontrolních zjištěních vyzvána správním orgánem I. stupně k došetření skutkového stavu, došetření věci neproběhlo a kontrolní zjištění byla pouze přeformulována.

17. Ve třetím žalobním bodu žalobkyně brojila proti nezákonnosti rozhodnutí z důvodu užití nadměrného formalismu bez přihlédnutí k materiální stránce přestupku a účelu právní úpravy.
18. Ve vztahu k přestupku podle § 123 odst. 1 písm. c) ZoHH žalobkyně uvedla, že odmítá závěr, že neumožnila po celou provozní dobu kasina hazardní hru u započitatelných hracích stolů živé hry. Tento závěr stojí pouze na účelovém, formalistickém a nedovoleně rozšiřujícím výkladu právní normy, není opřen o žádná konkrétní skutková zjištění, nebyl podroben nařízenému došetření věci a opírá se výhradně o domněnky, které nebyly potvrzeny a jejich pravdivost nebyla ani zkoumána.
19. Ve vztahu k přestupku § 123 odst. 2 písm. s) ZoHH žalobkyně namítla, že dle výroku není bez pochybností jasné, porušení jaké konkrétní právní normy (odst. 1, 2 nebo 3) je jí kladeno za vinu. Ohradila se, že všechna zařízení jsou opatřena ukazatelem délky účasti na hře a dochází k jejich denní kontrole. Uvedla, že § 49 odst. 2 ZoHH dodržuje a technická zařízení jsou k tomu uzpůsobena. Poukázala na to, že ani v tomto případě nebylo provedeno došetření. Uzavřela, že vytýkané porušení nelze srovnávat s porušením takového typu, kdy by provozovatel rezignoval na svou povinnost opatřit zařízení tímto ukazatelem.
20. Ve vztahu k přestupku podle § 123 odst. 3 písm. e) ZoHH žalobkyně namítla, že herní plány jsou umístěny v provozovně CASINO HÁJENKA a připraveny k okamžitému nahlédnutí, čímž byla po materiální stránce splněna povinnost daná zákonem. Vyzdvihla, že k tomuto opatření přistoupila z obavy o jejich poškození s přihlédnutím k jejich rozsáhlosti a nutnosti jejich četných kontrol ze strany personálu. Dále poukázala na nedostatek materiální stránky přestupku, kdy vytýkané porušení je pouze formálním nedostatkem, jelikož smysl zákonného ustanovení zůstal naplněn. Vytýkané porušení proto nelze srovnávat s porušeními, na která má dané ustanovení skutečně dopadat.
21. Ve čtvrtém žalobním bodu žalobkyně brojila proti nedovolenému extenzivnímu výkladu, užití libovůle a účelovému, šikanóznímu a formalistickému přístupu správního orgánu při aplikaci § 68 odst. 4 ZoHH. Uvedla, že je v rozporu s jejími zájmy neumožňovat provoz na započitatelných stolech živé hry, neboť má zájem na svém zisku.
22. Při učinění závěru o porušení povinnosti dané § 68 odst. 4 ZoHH se správní orgán dle názoru žalobkyně omezil pouze na kusé a nedostatečné zjištění. Ve správním řízení byl porušen postup podle § 3 správního řádu a i § 9 písm. a) kontrolního řádu.
23. Dle žalobkyně ponechává právní úprava způsob naplnění požadavku umožnění živé hry zcela na provozovateli. Prvoinstanční orgán pouze ze stručného zjištění při kontrole, že se v provozovně nenacházel takový počet osob (krupiérů), kteří by v okamžiku kontroly bezprostředně stáli u stolů živé hry, vyvodil, že provozovatel neplní svou povinnost. Správní orgán I. stupně přitom neprovedl požadované došetření nebo ověření navazujících skutečností a personálních a organizačních opatření, aby mohl takový závěr vyvozovat, a to ani dodatečně po provedené kontrole, přestože došetření věci bylo kontrolní skupině nařízeno. Žalobkyně zdůraznila, že zrychlený pokus o živou hru za situace, kdy kontrolní skupina záměrně při živé hře podváděla a kdy nebyly učiněny související úkony s případnou živou hrou, nelze pokládat za náležitou simulaci živé hry a není použitelným důkazním materiálem.

24. Výklad, že „*minimální počet krupiérů odpovídající počtu započítatelných stolů živé hry musí být vždy splněn, a to bez ohledu na skutečnost, že jsou v kasinu přítomni nějakí hráči*“, žalobkyně označila za extenzivní a účelový. Namítla, že z obou správních rozhodnutí není patrné, jak konkrétně bylo při kontrole zjištěno, že neplní povinnost podle § 68 odst. 4 ZoHH. Obě rozhodnutí jsou tak zbudována na nepodložených závěrech a domněnkách nestojících na konkrétních kontrolních zjištěních.
25. Žalobkyně uvedla, že předmětnou povinnost zajišťuje organizačními, personálními a technickými prostředky, a proto nemohlo být ustanovení § 68 odst. 4 předmětného zákona z její strany porušeno. Toto bylo prokázáno i vysvětlením povinné osoby, kterým se však správní orgány nezabývaly. Závěr o porušení předmětné povinnosti dle žalobkyně není opřen o skutečný stav a skutečné provozní poměry, a správní orgány tak porušily základní zásadu právního státu „*co není zakázáno, je povoleno*“. Žalobkyně v tomto žalobním bodu odkázala na rozhodnutí žalovaného č. j. 16041-2/2019-900000-311, které podle ní svědčí o zjevném nesouladu v rozhodovací praxi správních orgánů.
26. V pátém žalobním bodu žalobkyně namítla nepřiměřenost uložené sankce. Uloženou pokutu ve výši 250 000 Kč považuje za nepřiměřeně vysokou, přísnou a nereflektující v rámci správního uvážení konkrétní okolnosti. Uvedla, že nelze odhlédnout od skutečnosti, že za přestupky, k jejichž projednání mělo být vedeno společné řízení, jí byla již předchozím rozhodnutím uložena pokuta ve výši 170 000 Kč. V duplicitně vedeném řízení pak bylo vydáno napadené rozhodnutí a i přes absorpční zásadu došlo fakticky k uložení duplicitní povinnosti uhradit navíc částku 250 000 Kč. Absorpční zásada tak nebyla užita a došlo k násobnému navýšení pokuty za jediný trvající přestupek. Žalobkyně rovněž považuje za neadekvátní, aby jí bylo přičítáno k tíži zjištění dílčích pochybení ve věci jiných kontrol v průběhu uplynulých let. Namítla též likvidační charakter ukládaných pokut a zdůraznila, že je nutné přihlédnout k současné situaci v oblasti jejího podnikání, na kterou významně negativně dopadla opatření vydávaná v souvislosti s koronavirovou epidemií.

IV. Vyjádření žalovaného

27. Žalovaný navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Uvedl, že žalobkyně uplatnila žalobní námitky obdobné odvolacím námitkám, a proto odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
28. Odmítl závěr o tom, že by napadené, jakož i prvostupňové rozhodnutí byla nicotná či nepřezkoumatelná. Nesouhlasil ani s námitkou, že správní orgány porušovaly ústavně zaručená práva a svobody žalobkyně.
29. Za nepravdivé označil i tvrzení žalobkyně, že věc posuzoval bez zkoumání materiální stránky přestupku. Žalovaný se materiální stránkou vytýkaných přestupků podrobně zabýval (viz str. 7 a 8 napadeného rozhodnutí), přičemž zdůraznil, že je sice žádoucí, když kontrolovaná osoba na základě kontrolních zjištění odstraní závadný stav, avšak nejedná se o natolik výjimečnou okolnost, aby s ní zákon spojoval zánik odpovědnosti za spáchaný přestupek.
30. Kontrolní protokol je pouze jeden z podkladů rozhodnutí, kdy je nepochybně úkolem správních orgánů, aby autonomně posoudily, zda podklady rozhodnutí dostatečně prokazují vytýkaná pochybení. Námitky žalobkyně proti kontrolnímu zjištění byly v rámci jejich vyřízení zamítnuty a došetření věci nebylo uloženo.

31. Ve vztahu k námitkám směřujícím k neumožnění živé hry na všech započítatelných stolech živé hry žalovaný poznamenal, že žalobkyně nebyla potrestána za spáchání přestupku dle § 123 odst. 3 písm. g) ZoHH, kterému odpovídá porušení § 68 odst. 4 tohoto zákona, nýbrž za spáchání přestupku podle § 123 odst. 1 písm. c) ZoHH, tedy za provoz hazardní hry v rozporu s podmínkami základního povolení. Jinými slovy, žalobkyně byla potrestána za porušení podmínky stanovené v bodě 15 výroku IV. tohoto povolení, a to proto, že jí bylo povoleno provozovat vyšší počet započítatelných stolů živé hry, než je zákonný limit stanovený v § 68 odst. 4 ZoHH. Z tohoto důvodu nemohlo dojít k „*duplicitnímu správnímu řízení o přestupku, který byl řešen v jiném správním řízení*“, resp. ve správním řízení ukončeném pravomocným rozhodnutím žalovaného ze dne 19. 7. 2019 č. j. 26993-3/2019-900000-311. Rovněž spojení těchto řízení nebylo na místě, neboť správní řízení ukončené napadeným rozhodnutím bylo zahájeno dne 7. 2. 2020, tedy po více než půl roce po pravomocně ukončeném řízení. Z uvedených důvodů je mylný závěr žalobkyně o nutnosti posuzovat vytýkaný přestupek jako (jeden) trvajících přestupků.
32. K porušení § 68 odst. 4 ZoHH žalovaný uvedl, že žalobkyně vychází z mylného předpokladu, že povinnost provozovatele být schopen zajistit po celou provozní dobu kasina živou hru u všech započítatelných hracích stolů se aktivuje až v případě, kdy hráči o hru skutečně projeví zájem. Takový výklad však odporuje účelu a smyslu zákonné úpravy. Žalovaný dále upozornil na rozdíl mezi hernami a kasiny a na problematiku tzv. kvazikasina a odkázal na vysvětlení obsluhy provozovny CASINO HÁJENKA paní A. K. a L. S., pořízenou fotodokumentaci a audiovizuální záznam o provedené zkoušce. Na závěru správních orgánů nemění nic ani pozdější přítomnost třetí osoby, která se dostavila až v samotném závěru kontroly po provedené zkoušce. Dle žalovaného nemůže obstát argumentace žalobkyně odkazující na možnost dostavení se obsluhy na provozovnu CASINA HÁJENKA v případě potřeby, tj. až poté, co některý z hráčů projeví o hru zájem. Z těchto důvodů žalovaný považuje za neopodstatněnou argumentaci žalobkyně, že měla zajištěna taková organizační, personální a technická opatření, jež provoz živé hry u všech započítatelných stolů zajišťují. Na podporu své argumentace žalovaný odkázal na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 2. 11. 2020, č. j. 57 A 179/2019-106 a dodal, že na použití videozáznamu zachycujícího průběh zkoušky živé hry jako důkazu v řízení neshledal nic nezákonného, neboť byl získán v souladu s právními předpisy.
33. Za nedůvodný žalovaný označil odkaz žalobkyně na rozhodnutí žalovaného č. j. 16041 2/2019-900000-311, neboť skutečnost, že v jiné věci týkající se jiného subjektu zrušil žalovaný rozhodnutí celního úřadu pro nepřezkoumatelnost, nijak nesvědčí o extrémním nesouladu v rozhodovací praxi správních orgánů.
34. Žalovaný je toho názoru, že v řízení před celním úřadem byla přesvědčivým způsobem vyvrácena argumentace žalobkyně, dle níž je postačující, pokud umístila herní plány na provozovnu CASINA HÁJENKA a měla je připravené k okamžitému nahlédnutí. Tento výklad zastávaný žalobkyní je v rozporu již se samotnou dikcí § 66 odst. 1 písm. f) ZoHH, neboť povinnost je splněna pouze tehdy, pokud je herní plán umístěn v herním prostoru na viditelném místě. Dostupnost herního plánu tak nesmí být závislá na interakci třetí osoby, kdy je možnost seznámit se s herním plánem závislá na tom, jestli po vyžádání k nahlédnutí mu herní plán bude obsluhou fyzicky poskytnut či nikoli. K uvedenému žalovaný odkázal na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci č. j. 59 A 6/2020-69 ze dne 3. 6. 2020.

35. Ve vztahu k přestupku dle § 123 odst. 2 písm. s) ZoHH žalovaný uvedl, že z provedeného dokazování vyšlo najevo, že u celkem 2 technických herních zařízení nebyla podmínka stanovená v § 49 odst. 2 ZoHH splněna, v důsledku čehož se žalobkyně dopustila protiprávního jednání. K námitce údajné neurčitosti výroku prvoinstančního rozhodnutí žalovaný odkázal na stranu 9 napadeného rozhodnutí a neshledal důvod se od uvedeného závěru odchýlit.
36. Žalovaný uzavřel, že v řízení byl dostatečně objasněn skutkový stav a na věc byly aplikovány příslušné právní normy. Rovněž bylo přihlédnuto ke všem okolnostem a specifikům daného případu. Správní orgány obou stupňů postupovaly zcela v souladu s účelem příslušné právní úpravy a nedopustily se svévolného nadměrného zásahu do práv žalobkyně. Uložený správní trest byl podrobně odůvodněn, a to i co se týče možného likvidačního efektu, přičemž výše uložené pokuty odpovídá okolnostem daného případu. Závěrem žalovaný poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 12. 2016, č. j. 3 As 149/2015-49, z něhož dovozuje, že na správní trest nemůže mít vliv ani mimořádná situace související s koronavirovou krizí. Své vyjádření dále doplnil o odkaz na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2022, č. j. 14 Af 33/2020-42.

V. Ústní jednání před soudem

37. Při ústním jednání před soudem konaném dne 23. 2. 2023 žalobkyně prostřednictvím právní zástupkyně setrvala na žalobě a v podrobnostech odkázala na uplatněné žalobní námítky. Vyzdvihla zejména, že je bez přihlédnutí k absorpční zásadě a trvajícímu, resp. pokračujícímu přestupku nedůvodně trestána za každou provedenou kontrolu zvlášť. Správní orgány v dané věci nereflektovaly, že žalobkyně byla připravena umožnit živou hru, neboť na místě byly přítomny tři osoby a další byla na telefonu a byla připravena se do provozovny dostavit. Žalovaný při jednání před soudem rovněž nezměnil své procesní stanovisko a odkázal na své vyjádření k žalobě i odůvodnění napadeného a prvostupňového rozhodnutí. Poukázal na recentní judikaturu správních soudů, konkrétně na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 7. 12. 2022 č.j. 8 Af 36/2020-80 a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 2. 2023 č.j. 7 As 291/2022-40, v němž bylo potvrzeno, že v případech provozování živé hry se uplatní pravidlo jednoho krupiéra na každý stůl této živé hry.

VI. Posouzení věci soudem

38. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Poté přezkoumal napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, a to v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Při rozhodování vycházel zejména z následující právní úpravy:
39. Podle § 3 odst. 1 ZoHH *se hazardní hrou rozumí hra, sázka nebo los, do nichž sázející vloží sázku, jejíž návratnost se nezaručuje, a v nichž o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost.*
40. Podle § 3 odst. 2 písm. e) ZoHH *tento zákon upravuje technickou hru.*
41. Podle § 3 odst. 2 písm. f) ZoHH *tento zákon upravuje živou hru.*
42. Podle § 49 odst. 2 ZoHH *provozovatel je povinen na každé herní pozici čitelným a viditelným způsobem po celou dobu účasti účastníka hazardní hry na technické hře zveřejnit ukazatel délky účasti na hazardní hře a celkový přehled čistých proher od aktivace uživatelského konta.*

43. Podle § 57 odst. 1 ZoHH *při živé hře sázející hraje proti krupiérovi, nebo jeden proti druhému u hracích stolů, aniž by byl předem určen počet sázejících a výše sázky do jedné hry.*
44. Podle § 65 odst. 1 ZoHH *se herním prostorem se rozumí herna nebo kasino.*
45. Podle § 66 odst. 1 písm. f) ZoHH *je provozovatel povinen umístit na viditelném místě v herním prostoru herní plán.*
46. Podle § 68 odst. 1 ZoHH *se kasinem se rozumí samostatný, stavebně oddělený prostor, ve kterém je provozována živá hra jako hlavní činnost.*
47. Podle § 68 odst. 4 ZoHH *v kasinu musí být umožněna hra nejméně u 3 hracích stolů živé hry, a to po celou provozní dobu kasina.*
48. Podle § 68 odst. 5 ZoHH *v kasinu, ve kterém je provozována technická hra, může být provozováno nejméně 30 povolených herních pozic technické hry.*
49. Podle § 86 odst. 1 ZoHH *základní povolení je rozhodnutí o udělení oprávnění k provozování druhu hazardní hry.*
50. Podle § 86 odst. 2 ZoHH *o vydání základního povolení rozhoduje ministerstvo na žádost.*
51. Podle § 87 odst. 2 ZoHH *v základním povolení ministerstvo stanoví hazardní hru, na niž se povolení vydává, její druh a podmínky jejího provozování a schválí herní plán a zařízení, jehož pomocí má být hazardní hra provozována.*
52. Podle § 97 ZoHH *k provozování binga, technické hry a živé hry je nutné mít povolení k umístění herního prostoru, jež uděluje v přenesené působnosti obecní úřad obce, v jejímž územním obvodu se má nacházet herní prostor, ve kterém mají být příslušné hazardní hry provozovány.*
53. Podle § 123 odst. 3 písm. e) ZoHH *právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že poruší povinnost podle § 65 nebo 66.*
54. Podle § 123 odst. 1 písm. c) ZoHH *právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že provozuje hazardní hru v rozporu s podmínkami jejího řádného provozování stanovenými v základním povolení, schváleným herním plánem nebo provozuje hazardní hru prostřednictvím jiného modelu technického zařízení, než jaký byl v základním povolení schválen.*
55. Podle § 123 odst. 2 písm. s) ZoHH *právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že nezveřejní na každé herní pozici stanoveným způsobem povinné informace podle § 49 odst. 1, 2 nebo 3.*
56. Podle § 123 odst. 7 písm. a) ZoHH *za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle písmene a), b), c), d), e), f), n) nebo r).*
57. Podle § 123 odst. 7 písm. b) ZoHH *za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu b) do 3 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle písmene h), j), k), l), m), o), p), q), s), v), w) nebo z).*
58. Podle § 123 odst. 8 písm. c) ZoHH *za přestupek podle odstavce 2 lze uložit pokutu do 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle písmene d), i), j), s), u), v), x) nebo z).*
59. Podle § 41 odst. 1 PřesZ *se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejprísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější.*

60. Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
61. Soud předesílá, že se v podstatných bodech zcela ztotožnil s posouzením věci, jak je učinily správní orgány obou stupňů. Jelikož žalobkyně v podstatě nepředkládá novou argumentaci, nýbrž pouze částečně rozvíjí námitky uplatněné již ve správním řízení, je možné pro stručnost odkázat na podrobná odůvodnění správních rozhodnutí.
62. Soud nejprve přistoupil k vypořádání obecných námitek. K námitce nepřezkoumatelnosti prvostupňového, resp. napadeného rozhodnutí předně uvádí, že zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76). Soud dospěl k závěru, že rozhodnutí správních orgánů obou stupňů sama o sobě, a tím méně ve vzájemné spojitosti, namítanou nepřezkoumatelností netrpí. Žalovaný i správní orgán I. stupně ve svých rozhodnutích odpovídajícím způsobem předestřeli své úvahy a vysvětlili, proč dospěli k vyřčeným závěrům o naplnění skutkových podstat výše uvedených přestupků. Správní orgány obou stupňů konkrétně uvedly, jaké důkazy prováděly, jak je hodnotily, jaká skutková zjištění z nich vyvodily, a žalovaný se vypořádal se všemi základními odvolacími námitkami žalobkyně. Závěry správních orgánů obou stupňů jsou dle přesvědčení soudu jednoznačné a nevzbuzují jakékoli pochybnosti nad tím, jakými úvahami byly správní orgány ve svém rozhodování vedeny. Soud tedy neshledal námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí důvodnou.
63. Důvodná není ani velmi obecná námitka nicotnosti těchto rozhodnutí. Nicotnost rozhodnutí je vymezena zčásti legislativně (viz § 77 odst. 1 a 2 správního řádu), judikturně i doktrinálně. Podle judikatury, jež všechny tyto zdroje reflektuje, způsobují nicotnost rozhodnutí např. absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepříslušnost rozhodujícího správního orgánu (nikoliv však pouhý nedostatek funkční příslušnosti), zásadní nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné správy (absolutní nedostatek formy, neurčitost, nesmyslnost), požadavek plnění, které je trestné nebo absolutně nemožné, uložení povinnosti nebo založení práva něčemu, co v právním smyslu vůbec neexistuje (co není osobou v právním slova smyslu), nedostatek právního podkladu k vydání rozhodnutí, jako např. uložení povinnosti podle již zrušeného předpisu (srov. rozsudky rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2005, č. j. 6 A 76/2001 – 96, č. 793/2006 Sb. NSS, a ze dne 13. 5. 2008, č. j. 8 Afs 78/2006 – 74, č. 1629/2008 Sb. NSS). Stručně řečeno, jedná se o ty nejzávažnější vady, jež způsobují, že rozhodnutí vůbec neexistuje, není, a tudíž ani nevzniklo. Žádnou takovou vadou prvostupňové ani napadené rozhodnutí netrpí.
64. Soud se dále zabýval námitkami ohledně jednotlivých přestupků, za jejichž spáchání byla žalobkyně sankcionována.
65. K první žalobní námitce, ve které žalobkyně namítala, že byla postihována v rámci dvou řízení za trvající přestupek dvakrát, resp. že byla v téže věci vedena dvě samostatná řízení, soud poukazuje na to, že žalobkyně ponechala svou žalobní argumentaci pouze v obecné rovině, neboť jen odkázala na daná rozhodnutí a k jednotlivým postihovaným jednáním nic bližšího neuvedla. Nepopsala, za jaká jednání byla postihována, nevylicila, kdy a kde k protiprávnímu jednání došlo a jakým způsobem byla spáchána. K uvedeným tvrzením nepředložila žádné důkazní návrhy, které by její argumentaci podporovaly, nebo kterými

by svá tvrzení prokázala. Již z tohoto důvodu soud této žalobní námitce nemůže přisvědčit.

66. Nad rámec shora uvedeného soud konstatuje, že je mu z úřední činnosti známo, že žalobkyně v řízení vedeném pod č. j. 191796-5/2019-510000-12 podala proti rozhodnutí žalovaného č. j. 26993-3/2019-900000-311 ze dne 19. 7. 2019 žalobu, kterou Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 22. 12. 2021, č. j. 6 Af 39/2019-53 zamítl. Z obsahu rozsudku vyplývá, že žalobkyně byla ve věci vedené pod č. j. 191796-5/2019-510000-12 jako provozovatel hazardní hry ve smyslu § 6 ZoHH provozované v kasinu s názvem „CASINO MAGIC X GAMES“, na adrese Arkalycká 877/4, Praha 11 – Háje na základě povolení Ministerstva financí č. j. MF-33169/2017/34-24 ze dne 8. 6. 2018 a povolení Ministerstva financí č. j. MF-33170/2017/34-14 ze dne 15. 5. 2018 ve spojení s povolením vydaným Úřadem městské části Praha 11 č. j. MCP11/ 18/012385/EO/Hos ze dne 14. 3. 2018 uznána vinnou z přestupku podle:

- (i) § 123 odst. 2 písm. s) ZoHH spáchaného tím, že dne 13. 8. 2018 ve své provozovně v rozporu s § 49 odst. 2 předmětného zákona na technickém zařízení „MULTI LOTTO“ s registrační značkou č. ML31167 nezveřejnila čitelným a viditelným způsobem po celou dobu účasti účastníka hazardní hry na technické hře ukazatel délky účasti na hazardní hře;
- (ii) § 123 odst. 3 písm. e) ZoHH spáchaného tím, že v rozporu s § 66 odst. 1 písm. h) téhož zákona v provozovně dne 13. 8. 2018 neumístila na viditelném místě v herním prostoru ukazatel času viditelný po celou dobu účasti na hazardní hře;
- (iii) § 123 odst. 3 písm. e) téhož zákona spáchaného tím, že v rozporu s § 66 odst. 2 téhož zákona na budově a ve veřejně přístupné vnitřní části budovy, v níž se nachází provozovna, bylo dne 13. 8. 2018 umístěno sdělení ve formě žluté nálepky s nápisem „MAGIC X GAMES JIŽ OTEVŘENO“;
- (iv) § 123 odst. 3 písm. g) ZoHH spáchaného tím, že dne 13. 8. 2018 v provozovně v rozporu s § 68 odst. 4 téhož zákona neumožnila po celou provozní dobu kasina hazardní hru u 3 hracích stolů živé hry (BIGWIN Magic Wheel) s označením MWX100104, MWX100105 a MWX100106

a za uvedené přestupky jí byl uložen podle § 123 odst. 9 písm. b) ZoHH úhrnný správní trest pokuty ve výši 170 000 Kč.

67. Z uvedeného vyplývá, že pro spojení obou řízení nebyl dán důvod, neboť správní řízení ukončené napadeným rozhodnutím bylo zahájeno dne 7. 2. 2020, tedy více než půl roku po pravomocně ukončeném řízení vedeném pod č. j. 191796-5/2019-510000-12. Argumentace žalobkyně týkající se nutnosti posuzovat přestupky uvedené v bodě 6 tohoto rozsudku jako trvalý (jeden) přestupek (či přestupky) především opomíjí odlišný smysl kontrolní činnosti a správního řízení, neboť zahájení kontroly nikterak nepředikuje, že s kontrolovaným subjektem bude následně zahájeno správní řízení. Teprve na základě výsledků provedené kontroly může správní orgán posoudit, zda se kontrolovaný subjekt dopustil porušení právních předpisů, které zakládá jeho přestupkovou odpovědnost. Současně je z popisu jednotlivých skutků patrné, že se nejednalo o stejný skutek, neboť vytýkaného jednání se žalobkyně dopustila v rozdílných provozovnách, v jiném časovém období a jiným způsobem. V případě přestupku popsání v předchozím odstavci pod bodem (i) se jednalo o porušení § 49 odst. 2 ZoHH na technickém zařízení „MULTI

LOTTO“ s registrační značkou č. ML31167, přičemž v nyní projednávané věci se porušení téhož ustanovení týkalo jiných dvou zařízení. V případě přestupků uvedených v odstavci 6 tohoto rozsudku pod body (i) a (iii) se jedná o porušení jiných právních norem než v případě přestupků uvedených v předchozím odstavci pod body (iv) a (ii). Soud tedy námitky soustředěné pod prvním žalobním bodem shledal neopodstatněnými, a to jak pro jejich obecnost, tak i pro jejich nedůvodnost.

68. Rovněž žalobní argumentaci obsaženou ve druhé námitce soud neshledal důvodnou. Soud předně nesouhlasí s tvrzením žalobkyně, že její námitky proti kontrolnímu zjištění nebyly řádně vypořádány. Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že žalobkyně dne 11. 9. 2019 podala proti kontrolnímu zjištění námitky, které správní orgán dne 11. 10. 2019 zamítl, přičemž v rámci vypořádání řádně odůvodnil, proč uplatněné námitky nepovažoval za důvodné. Rovněž není pravdou, že by kontrolní skupina po námitkách žalobkyně proti protokolu o kontrolním zjištění byla vyzvána správním orgánem I. stupně k došetření skutkového stavu. Nic takového z obsahu spisového materiálu neplyne.
69. Ve vztahu k namítanému nepřípustnému rozšiřujícímu výkladu soud konstatuje, že prvoinstanční orgán pouze jasným a srozumitelným způsobem žalobkyni vysvětlil, jaká konkrétní ustanovení ZoHH porušila a jaké skutkové podstaty přestupků svým jednáním naplnila, přičemž nikterak nevybočil ze zákonných mezí. V pouhém subsumování určitého jednání pod zákonné ustanovení a následném odůvodnění toho, proč tak správní orgán učinil a v čem spatřuje naplnění konkrétní skutkové podstaty vytýkaného jednání, nelze spatřovat extenzivní výklad zákona.
70. Soud shrnuje, že v postupu prvoinstančního orgánu a žalovaného neshledal porušení základních zásad, především pak zásady obsažené v § 3 správního řádu a § 9 kontrolního řádu, neboť skutkový stav, který vzal správní orgán I. stupně za základ svého rozhodnutí, má oporu ve správním spise a soud se s jeho závěrem plně ztotožňuje. Jak správně uvedl žalovaný, kontrolní protokol je pouze jeden z podkladů rozhodnutí, přičemž úkolem správních orgánů je, aby autonomně posoudily, zda podklady rozhodnutí dostatečně prokazují vytýkaná pochybení či nikoliv.
71. Soud se dále zabýval jednotlivými přestupky, za jejichž spáchání byla žalobkyně sankcionována, a k nimž uplatňovala žalobní námitky soustředěné pod třetím a čtvrtým žalobním bodem.
72. Žalobkyně byla předně uznána vinnou z přestupku podle § 123 odst. 1 písm. c) ZoHH spáchaného tím, že dne 10. 7. 2019 ve své provozovně CASINO HÁJENKA v rozporu s podmínkou stanovenou ve výroku IV. bodu 15 základního povolení k provozování živé hry nezajistila, aby byla v provozovně CASINO HÁJENKA bezodkladně umožněna současně hra na všech započítatelných hracích stolech živé hry uvedených v povolení k umístění kasina (BIGWIN Magic Wheel MWX100126, MWX100127, MWX100128 a MWX100129).
73. V bodu 15 výroku IV. rozhodnutí č. j. MF-33170/2017/34-19 ze dne 9. 3. 2019 (základní povolení k provozování živé hry) je stanovena podmínka, že „provozovatel zajistí, aby byla účastníkům živé hry v kasinu vždy bezodkladně umožněna současně hra na započítatelných hracích stolech uvedených v povolení k umístění kasina, jejichž provoz byl zahájen“.
74. Z protokolu o kontrole vyplývá závěr, že v době kontroly nebyla umožněna po celou provozní dobu kasina současně a bezodkladně hra u všech započítatelných hracích stolů

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

živé hry z důvodu nedostatečného personálního obsazení provozovny. Povolením k umístění kasina bylo žalobkyni v provozovně CASINO HÁJENKA s odkazem na základní povolení k provozování živé hry povoleno provozovat živou hru na 4 započítatelných hracích stolech živé hry provozovaných po celou provozní dobu, tj. Po – Ne od 00:00 do 24:00 (hrací stoly živé hry: BIGWIN Magic Wheel s označením MWX100126, MWX100127, MWX100128 a MWX100129).

75. Z protokolu o kontrole též vyplývá, že se v době zahájení kontroly v provozovně CASINO HÁJENKA nacházela pouze jedna obsluha na celé kasino, přičemž z fotodokumentace plyne, že v kasinu byly umístěny celkem 4 stoly živé hry. Vzhledem k tomu, že v provozovně CASINO HÁJENKA bylo povoleno provozování vyššího počtu započítatelných stolů živé hry než 3, podmínka stanovená v bodě 15 výroku IV. základního povolení k provozování živé hry doplňuje a v zásadě též zpřísňuje zákonnou úpravu (srov. § 68 odst. 4 ZoHH). Žalobkyně mylně brojí proti aplikaci ustanovení § 68 odst. 4 ZoHH, jelikož v tomto případě porušila podmínky stanovené základním povolením k provozování živé hry. Řečeno jinak, v projednávaném případě nebyl ze strany žalobkyně zabezpečen provoz vyššího počtu započítatelných stolů živé hry (4), než kolik je nejnižší zákonný limit (3).
76. Mezi účastníky nebylo sporné, že Ministerstvo financí vydalo žalobkyni základní povolení k provozování živé hry, v němž je ve výrokové části IV. v bodu 15 uvedeno následující: *provozovatel zajistí, aby byla účastníkům živé hry v kasinu vždy bezodkladně umožněna současně hra na započítatelných hracích stolech uvedených v povolení k umístění kasina, jejichž provoz byl zahájen*. Ministerstvo tímto způsobem v základním povolení fakticky zpřísňuje podmínky, které jsou vymezeny zákonem, přičemž tak činí na základě zákonného zmocnění (viz § 87 odst. 2 ZoHH). Jde tedy o samostatné povinnosti plynoucí z pravomocného individuálního správního aktu, na který se hledí jako na věcně správný a zákonný (presumpce správnosti), a proto nelze tvrdit, že splněním povinností plynoucích ze ZoHH byly splněny i povinnosti plynoucí ze základního povolení. Soud pouze pro úplnost dodává, že žalobkyně v žalobě ani nenamítala nezákonnost základního povolení k provozování živé hry. I kdyby to však učinila, soud by se touto námitkou nemohl zabývat. Zmíněné rozhodnutí bylo vydáno v řízení zahájeném na základě žádosti žalobkyně, která měla možnost v něm uplatnit své připomínky, popřípadě vydané rozhodnutí napadnout opravnými prostředky. Pokud tak neučinila, je toto povolení nadáno presumpcí správnosti a žalobkyně je v něm stanovenými podmínkami vázána (srov. shodně např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 10. 2021, č. j. 2 As 352/2020 – 55, bod 26 a rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 27. 4. 2022, č. j. 52 Af 52/2021).
77. Lze shrnout, že podmínka stanovená ve výroku IV. bodu 15 základního povolení k provozování živé hry na základě zákonného zmocnění doplňuje a v zásadě též zpřísňuje zákonnou úpravu. Nedodržením této podmínky dochází k faktické konzumpci porušení zákonné povinnosti, a proto byla žalobkyně shledána vinnou ze spáchání přestupku podle § 123 odst. 1 písm. c) ZoHH a nikoliv podle § 123 odst. 3 písm. g) citovaného zákona. Soud se tak ztotožňuje se závěry správních orgánů, přičemž v tomto jejich postupu neshledal účelový, formalistický či nedovoleně rozšiřující výklad právních norem.
78. Žalobní námitky týkající se interpretace § 68 odst. 4 ZoHH se tak mívají s důvody, o něž je opřen příslušný výrok napadeného rozhodnutí, neboť žalobkyně nebyla postižena za porušení tohoto ustanovení [§ 123 odst. 3 písm. g) ZoHH], nýbrž za to, že provozovala

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

hazardní hru v rozporu s podmínkami jejího řádného provozování, jež jí byly stanoveny v základním povolení k provozování živé hry. Samotná podmínka, za jejíž porušení byla žalobkyně postižena („provozovatel zajistí, aby byla účastníkům živé hry v kasinu vždy bezodkladně umožněna současně hra na započitatelných stolech uvedených v povolení k umístění kasina, jejichž provoz byl zahájen“), je v základním povolení formulována zcela srozumitelně a určitě, žalobkyně ji znala (povolení bylo vydáno na základě její žádosti) a nic proti ní nenamítala. Pouze na okraj soud dodává, že nesprávnou právní kvalifikaci svého jednání žalobkyně v žalobě nenamítala. Vzhledem k uvedenému se soud dál námitkami vztahujícími se k výkladu § 68 odst. 4 ZoHH nezabýval.

79. Co se týče námitek vztahujících se k obsluze živé hry, důvodová zpráva k § 68 ZoHH uvádí, že „blíže specifikuje definici kasina a podmínky provozování hazardních her v daném prostoru. Zákon současně za účelem dostatečné informovanosti potencionálních účastníků hazardní hry a důsledného rozlišení tohoto druhu podnikání stanovuje povinnost tento herní prostor označit příslušným označením obsahujícím slovo „kasino“. V rámci kasina se provozuje primárně živá hra. Společně s živou hrou může být v kasinu provozována i technická hra a bingo. Kasino představuje herní prostor s vysokou mírou společenských rizik, a to i v kontextu ostatních hazardních her. Z uvedeného důvodu tak nová úprava obsahuje řadu zákonných omezení, a to ve formě minimálního počtu možných povolených herních pozic technické hry a minimální počet hracích stolů aktivně zajišťujících nabídku živé hry. Zákon dále stanovuje, že společně s každým hracím stolem živé hry lze provozovat maximálně dalších 10 herních pozic technické hry. Zákon tak dává provozovateli kasina možnost umístit si do herního prostoru i větší počet technických zařízení, avšak za podmínky otevření dalšího hracího stolu. Zákon současně stanovuje povinnost umožnit po celou provozní dobu hru minimálně u tří hracích stolů živé hry, což má zabránit vzniku tzv. kvazikasin, kdy se jedná fakticky o hernu, avšak provozovanou pod označením kasino.“
80. Smysl živé hry je vyjádřen v důvodové zprávě k § 57 ZoHH: „Novou samostatnou kategorií hazardní hry podle tohoto zákona je živá hra, která je oproti ostatním druhům hazardních her specifická v tom, že je zde neopomenutelně zastoupen prvek fyzické přítomnosti krupiéra. [...] Zachovává se tak tradiční povaha kasinových her, kde hráči s hmotnými hodnotovými či hracími žetony u hracích stolů hrají živou hru, kterou řídí krupiér. Úkolem krupiéra je tak vykonávat veškeré činnosti související s řízením hry, přerozdělováním žetonů a dohledem nad dodržováním veškerých pravidel s hrou spojených. Vzájemná interakce hráčů mezi sebou, popřípadě hráčů s krupiérem odlišuje a definuje živou hru jako takovou a tvoří její nezastupitelný charakteristický prvek. Zákon dále uvádí demonstrativní výčet možných druhů živé hry. Jedná se zejména o hry, které jsou provozovány v kasinech a jsou tak s nimi spojeny přísnější zákonné povinnosti (např. ruleta, karetní hra i ve formě turnaje nebo hra v kostky). Z důvodu povahy živé hry a riziky s ní spojenými umožňuje zákon provozování této hazardní hry pouze v kasině, kde je zajištěna dostatečná kontrola a jiná ochranná opatření.“. Řečeno jinak, pro živou hru v kasinu je charakteristická nezastupitelná role krupiéra, který vykonává veškeré činnosti související s provozem živé hry (např. přijímá a vydává žetony, vyzývá hráče k ukončení sázek, dohlíží nad dodržováním pravidel hry, organizuje hru atd.). Krupiér tedy musí aktivně sledovat hru a věnovat se každému stolu zvlášť, aby mohly být splněny výše uvedené požadavky.
81. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 2. 9. 2020, č. j. 6 As 196/2020-32 uvedl, že „[z]ákonodárce tedy vyžaduje, aby v kasinu byla jako hlavní činnost provozována živá hra (§ 68 odst. 1 zákona o hazardních hrách), čímž odlišuje kasino od herny, ve které je jako

hlavní činnost provozována technická hra (§ 67 odst. 1 zákona o hazardních hrách). Po celou provozní dobu kasina vymezenou v povolení k umístění kasina tak musí být účastníku hazardní hry umožněno si kdykoliv zahrát hru živé hry u kteréhokoli povoleného stolu živé hry. Tímto opatřením má být docíleno, že z pohledu zákona zůstane provoz živé hry hlavní činností kasina. Ačkoliv i v kasinu může vedle živé hry docházet k provozu technických her, je tato vedlejší činnost limitována stanovením minimálního počtu stolů, u kterých musí být po celou dobu provozu kasina umožněna živá hra povolená v souladu s § 98 odst. 2 zákona o hazardních hrách (tzv. započitatelné stoly živé hry). Na tyto počty hracích stolů živé hry jsou dále navázány limity pro počty herních pozic technické hry, které mohou být v kasinu povoleny. Není tedy pochyb o tom, že živá hra musí být v kasinu umožněna současně na všech započitatelných stolech živé hry. Vzhledem k tomu, že v provozovně stěžovatelky nebyl u žádného stolu živé hry přítomen krupiér, který by byl schopen živou hru aktivně nabízet, a obsluha provozovny (v počtu jednoho zaměstnance) byla vytížena jinými činnostmi spojenými s provozem kasina, dospěl krajský soud ke správnému závěru, že podmínka umožnění hry nejméně u 3 stolů živé hry po celou dobu provozu kasina nebyla v daném případě naplněna, a tedy došlo k porušení § 68 odst. 1 a 4 zákona.“

82. Na citovanou argumentaci navázal Nejvyšší správní soud i v žalovaném odkazovaném rozsudku ze dne 1. 2. 2023 č.j. 7 As 291/2022-40. V tomto rozhodnutí zejména konstatoval, že: „(...) ačkoli § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách výslovně neobsahuje pravidlo „jeden stůl živé hry, jeden krupiér“, účel živé hry vyžaduje, aby měl každý stůl živé hry svého krupiéra po celou provozní dobu kasina. Uvedená judikatura přitom plně respektuje výkladové metody vyžadované Ústavním soudem (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 17. 12. 1997, sp. zn. Pl. ÚS 33/97, a ze dne 23. 4. 2019, sp. zn. I. ÚS 1415/18-2 atp.). Ostatně ani jazykovým výkladem nelze dospět k závěru, že jeden krupiér je pro jeden druh živé hry nebo živou hru obecně dostačující. Představa, že by jeden krupiér vůbec mohl obsáhnout v jediném kasinu více druhů živé hry, pokud tak má být činěno bezodkladně a nepřetržitě po celou provozní dobu kasina, a to nejméně u tří hracích stolů zároveň, je dle názoru Nejvyššího správního soudu zcela nereálná.“
83. Závěry Nejvyššího správního soudu lze shrnout tak, že nejméně jedna osoba obsluhy kasina je zaměstnávána identifikací klientů, obsluhou technických herních zařízení, prodejem a výměnou žetonů. Současně platí, že v kasinu (na rozdíl od herny dle § 67 odst. 1 ZoHH) musí být jako hlavní činnost provozována živá hra (§ 68 odst. 1 ZoHH), což je promítnuto do zákonného příkazu, že po celou provozní dobu kasina vymezenou v povolení k umístění kasina musí být účastníku hazardní hry umožněno si kdykoliv zahrát hru živé hry u kteréhokoli povoleného stolu živé hry. Jakkoli v kasinu mohou být vedle živé hry provozovány i technické hry, je tato vedlejší činnost limitována stanovením minimálního počtu započitatelných stolů živé hry, u kterých musí být po celou dobu provozu kasina umožněna živá hra. Živá hra musí být v kasinu umožněna současně na všech započitatelných stolech živé hry. Z těchto východisek soud vycházel, když hodnotil důvodnost žalobních námitek.
84. V okamžiku zahájení kontroly provozovny CASINO HÁJENKA v 20:57 hodin byla na místě přítomna zaměstnankyně paní A. K. pracující na pozici jako obsluha baru a technických herních zařízení. Později v 21:28 hodin na základě telefonátu od A. K. dorazila paní L. S., která v době zahájení kontroly venčila svého psa. Třetí osoba se do provozovny CASINO HÁJENKA dostavila až v samém závěru kontroly. Vzhledem k uvedenému soud konstatuje, že nebylo v silách jediné přítomné zaměstnankyně (později

dvou), aby zajistila všechny popsané činnosti. Časový rozsah povinnosti zajistit krupiéra zvláště ke každému stolu živé hry nelze vykládat tak, že dostačuje, aby krupiér přišel až v případě potřeby, tj. v případě zájmu dostatečného počtu hráčů (shodně rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 2. 11. 2020, č. j. 57 A 179/2019-106, bod 72). Živá hra musí být zájemcům poskytnuta po celou provozní dobu kasina, a to bezodkladně a současně na všech započitatelných stolech. Je-li stůl živé hry volný, nesmí hráč čekat, než bude krupiér dostupný; musí být obsloužen bezprostředně (bezodkladně). To platí též pro samotný průběh živé hry. Není přípustné, aby se krupiér při živé hře věnoval na přeskáčku dvěma hráčům u dvou stolů živé hry. Soud pro úplnost dodává, že pozdní příchod třetí osoby do provozovny nevylučuje odpovědnost žalobkyně také proto, že ze tří přítomných zaměstnanců musel jeden provádět registraci návštěvníků kasina, a nemohl tak současně vykonávat funkci třetího krupiéra, nicméně ani počet tří krupiérů by v daném případě s ohledem na počet stolů živé hry uvedený v povolení k umístění kasina nepostačoval. Žalobkyně tedy nenaplnila svou povinnost umožnit hru u 4 stolů živé hry po celou dobu provozu kasina.

85. Rovněž je nepřipadná argumentace telefonickým spojením na zaměstnance kasina v pracovní pohotovosti, tzv. „krupiéra na telefonu“. Povinnost stanovená předmětným ustanovením ZoHH není omezena na určitou provozní dobu kasina, ale dopadá na jeho celou provozní dobu. Kontaktování zaměstnanců v pracovní pohotovosti neumožňuje bezodkladnou hru na započitatelných stolech živé hry ve smyslu předmětného zákonného ustanovení. Nelze tak souhlasit se žalobkyní, že jí přijatá organizační, personální a technická opatření byla dostatečná pro splnění její povinnosti jako provozovatele kasina dle § 68 odst. 4 ZoHH, resp. povinnosti vyplývající ze základního povolení k provozování živé hry.
86. Co se týče samotného provedení zkoušky živé hry ve vztahu k žalobkyní namítanému „podvodnému“ jednání při zkoušce (posunutí žetonů po uzavření sázek), považuje soud tuto námitku žalobkyně ve vztahu ke spáchanému přestupku za irrelevantní. Žalobkyně v rozporu s podmínkou stanovenou ve výroku IV. bodu 15 základního povolení k provozování živé hry bezodkladně neumožnila současně hru na všech započitatelných hracích stolech živé hry uvedených v povolení k umístění kasina (BIGWIN Magic Wheel MWX100126, MWX100127, MWX100128 a MWX100129), neboť při zkoušce živé hry byly pro 4 zařízení přítomny pouze dvě krupiérky. Manipulace se sázkami učiněná ze strany jednoho člena kontrolní skupiny neměla vliv na závěr učiněný správními orgány, pouze potvrdila smysl a účel příslušné právní úpravy obsažené v ZoHH, jenž tkví v tom, že krupiér se musí věnovat živé hře aktivně a dohlížet nad dodržováním pravidel živé hry. Tomuto požadavku objektivně nelze dostát, pokud je krupiér část hry k hráči otočen zády, protože obsluhuje více stolů najednou.
87. Přísné pravidlo „jedna živá hra, jeden krupiér“ je odůvodněno v důvodové zprávě k § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách: „*V rámci kasina se provozuje primárně živá hra. [...] Zákon současně stanovuje povinnost umožnit po celou provozní dobu hru minimálně u tří hracích stolů živé hry, což má zabránit vzniku tzv. kvazikasin, kdy se jedná fakticky o hernu, avšak provozovanou pod označením kasino. Účelem těchto omezení je zmírnění, resp. eliminace a především předcházení případným negativním dopadům neodlučitelně spojených s provozem kasin (např. zvýšená kriminalita, rušení nočního klidu, narušování běžného denního života, vyšší a častější možnost prohry, zadluženost aj.).*“ Jak již bylo soudem konstatováno shora, provoz kasina spočívá předně v poskytování živé hry po celou provozní dobu. S ohledem

na počet stolů živé hry uvedený v povolení k umístění kasina byla žalobkyně povinna mít v kasinu přítomny 4 krupiéry během celé provozní doby. Jedině tak mohla při projevení hráčského zájmu bezodkladně umožnit živou hru současně na všech započítatelných stolech a zajistit dodržování pravidel živé hry. Plnění této povinnosti provozovatele kasina je finančně nákladné, ale takový účinek zákonodárce zamýšlel; chtěl soustředit provoz hazardních her do větších kasin a předejít vzniku kvazikasin, tj. míst, v nichž je sice provozována živá hra, ale slouží zejména k provozu technické hry (shodně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 9. 2020, č. j. 6 As 196/2020-32, bod 20 a 21).

88. Závěrem soud dodává, že argumentace žalovaného je ucelená a podává odpověď na otázku, proč ZoHH neumožňuje, aby jeden krupiér současně obsluhoval 2 stoly živé hry, tj. proč výklad zastávaný žalovaným nevybočuje z mezí zákona (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38, bod 16 *in fine*). Účel provozování živé hry vyžaduje, aby měl každý stůl živé hry svého krupiéra po celou provozní dobu kasina. Žalobkyně této povinnosti nedostála, a proto byla oprávněně shledána vinnou z přestupku podle § 123 odst. 1 písm. c) ZoHH.
89. Soud zamítl návrhy žalobkyně na doplnění dokazování výsledkem svědků (zaměstnankyň A. K. a L. S. a podnájemce prostor provozovny pana T. J.), neboť provedení těchto důkazů by ve světle shora uvedených skutkových zjištění, ze kterých žalovaný při rozhodování v dané věci vycházel, a na ně navazujících právních závěrů bylo zcela nadbytečné.
90. Žalobkyně byla dále uznána vinnou z přestupku podle § 123 odst. 2 písm. s) ZoHH spáchaného tím, že dne 10. 7. 2019 ve své provozovně CASINO HÁJENKA v rozporu s § 49 odst. 2 téhož zákona na technických zařízeních „NEOS EVO č. AP1TR0019094“ a „NEOS EVO č. AP1TR0019095“ nezveřejnila čitelným a viditelným způsobem po celou dobu účasti účastníka hazardní hry na technické hře ukazatel délky účasti na hazardní hře.
91. Důvodová zpráva k § 49 ZoHH uvádí: „*Nový zákon stanovuje provozovatelům technických her, stejně jako je tomu u provozovatelů herních prostor, povinnost zveřejnit čitelným a viditelným způsobem zákonem stanovené údaje sloužící k informovanému rozhodování při účasti na hazardní hře a varování o následcích, které může taková účast přinést, a to po celou dobu účasti sázejícího na technické hře. Je tím akcentována významná role prevence mezi nástroji k předcházení škodlivých následků hazardního hraní. Cílem povinnosti informovat o údajích týkajících se hazardního hraní, a to jak obecně, tak individuálně ve vztahu k danému hráči, je zejména zajistit, aby účastníci hazardní hry měli dostatek informací a chápali rizika spojená s hazardními hrami. Hráčům by měla být k dispozici trvalá podpora s cílem zabránit problémům souvisejícím s hazardním hráčstvím, a to nejen ve formě podrobných a předem definovaných informací, ale rovněž i prostřednictvím sebeomezujících opatření, pomocí kterých má sázející možnost udržet své hraní pod kontrolou (do této podskupiny lze zařadit i povinnost časového ukazatele délky účasti na hazardní hře).*“.
92. Z protokolu o kontrole založeného ve spise vyplynulo, že na shora uvedených zařízeních v době kontroly nebyl čitelným a viditelným způsobem zveřejněn údaj o délce účasti na technické hře. Po vložení karty do čtečky se na displejích technických zařízení nebo čtečce karet údaj o délce účasti na technické hře nenacházel. Porušení § 49 odst. 2 ZoHH na 2 předmětných technických zařízeních je rovněž doloženo fotodokumentací, která byla pořízena v rámci kontroly. Za této situace nelze přisvědčit argumentaci žalobkyně, že všechna zařízení jsou opatřena ukazatelem délky účasti na hře. Nepřípadná je i její argumentace, že vytýkané porušení nelze srovnávat s porušením takového typu, kdy

provozovatel rezignoval na svou povinnost opatřit zařízení ukazatelem. Žalobkyně poměrně nesourodě na jedné straně tvrdí, že se vytýkaného jednání nedopustila, přičemž na druhou stranu porovnává vytýkané jednání s jednáním, kdy provozovatel neumístí ukazatel délky účasti na hazardní hře vůbec. Nad rámec uvedeného soud podotýká, že v případě tohoto přestupku je nerozhodné, zda technické zařízení ukazatel délky účasti na hře vůbec neobsahuje či zda tento ukazatel není pouze čitelným a viditelným způsobem zobrazen. S ohledem na ochranu hráče je tato okolnost nerozhodná a pro závěr o porušení § 49 odst. 2 ZoHH plně postačuje, pokud je prokázáno, že daný ukazatel není čitelným a viditelným způsobem zobrazen.

93. Lichá je i argumentace žalobkyně, že z výrokové části rozhodnutí není zřejmé, podle jakého odstavce § 49 ZoHH byla postihována. Správní orgán I. stupně ve výroku svého rozhodnutí jednoznačně specifikoval, že jednáním žalobkyně došlo k porušení § 49 odst. 2 citovaného zákona, a toto vyplývá i z odůvodnění prvostupňového i napadeného rozhodnutí.
94. Žalobkyně byla dále sankcionována za přestupek podle § 123 odst. 3 písm. e) ZoHH spáchaný tím, že v rozporu s § 66 odst. 1 písm. f) téhož zákona ve své provozovně CASINO HÁJENKA neumístila na viditelném místě v herním prostoru herní plány.
95. Žalobkyně má za to, že k naplnění zákonné povinnosti stačí, pokud jsou herní plány umístěny v provozovně a připraveny k okamžitému nahlédnutí. S tímto názorem se soud neztotožnil a námitku žalobkyně shledal nedůvodnou.
96. V posuzovaném případě bylo při provedené kontrole zjištěno, že v provozovně CASINO HÁJENKA nebyly herní plány umístěny na viditelném místě. Porušení § 66 odst. 1 písm. f) ZoHH je doloženo rovněž fotodokumentací a výpovědí paní A. K., která byla pořízena v rámci kontroly. Herní plány byly umístěny ve skřínce barového pultu, přičemž v provozovně CASINO HÁJENKA se nacházelo pouze sdělení „herní plány jsou k nahlédnutí u obsluhy“.
97. Smyslem a účelem ZoHH je omezení vzniku a dopadu společenských rizik vyplývajících z účasti na hazardní hře. Právě viditelné umístění herního plánu obsahující i informaci o rizicích hry tento smysl a účel naplňuje. V tomto kontextu se argumentace žalobkyně vyzdvihující její opatrnost před případným poškozením herních plánů jeví jako absurdní. Pokud se snad žalobkyně domnívá, že naplnila literu zákona tím, že umožnila hráčům nahlédnout do herních plánů u obsluhy, pak se skutečně mýlí. Jestliže je provozovateli v rámci jeho informační povinnosti uloženo umístit *na viditelném místě* v herním prostoru herní plán, pak tento herní plán musí být pochopitelně umístěn tak, aby jej mohl ihned spatřit každý potenciální hráč při vstupu do herního prostoru, což mu v případě zájmu umožní nahlédnout do něj a informovat se tak o pravidlech hry a jejích rizicích.. Lze si jen stěží představit, že hráč, vedený při vstupu do herny jediným cílem – hrát, se bude dotazovat obsluhy na rizika hry a žádat o předložení herního plánu. Takovouto žalobkyní nastíněnou aktivitou hráče by byla nahrazována informační povinnost, která podle zákona tíží provozovatele hazardních her (srov. rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 26. 9. 2022, č. j. 16 A 95/2020-41). Uvedené rovněž vyplývá ze samotného jazykového výkladu zákona, neboť provozovateli je uložena povinnost umístit na viditelném místě v herním prostoru herní plán, ať už v listinné nebo elektronické podobě, nikoliv odkaz na to, kde je možné do herních plánů nahlédnout. Je třeba si uvědomit, že primárním cílem právní úpravy týkající se hazardních her byla mj. ochrana sázejících a jejich okolí a

zajištění opatření k předcházení a potírání sociálně patologických jevů spojených s provozováním hazardních her.

98. Pokud jde o rozporovanou společenskou škodlivost jednání žalobkyně, považuje soud na tomto místě za nutné konstatovat, že ta je zpravidla dána již samotným naplněním skutkové podstaty přestupku, což potvrzuje též setrvalá judikatura Nejvyššího správního soudu (k tomu viz rozsudek ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45, či rozsudek ze dne 9. 8. 2012, č. j. 9 As 34/2012-28). Materiální stránkou přestupku (dříve správního deliktu) má smysl se blíže zabývat toliko v hraničních případech, jak konstatoval Nejvyšší správní soud v již zmíněném rozsudku ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45. O takový případ však v nyní posuzované věci nejde. Čím vyšší je totiž typová společenská nebezpečnost určitého správního deliktu (přestupku), tím výraznější (výjimečnější) musí být okolnosti, které by případně způsobily oslabení materiální stránky natolik, že by určité jednání nemohlo být vůbec kvalifikováno jako správní delikt, resp. přestupek (srov. také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2012, č. j. 1 As 118/2012-23). V daném případě soud neshledal, že by požadavky na materiální stránku přestupků nebyly splněny.
99. K páté žalobní námitce poukazující na nezákonnost uložené sankce soud nejprve v obecné rovině uvádí, že při posuzování zákonnosti uložené sankce přezkoumá pouze to, zda správní orgán při stanovení výše sankce zohlednil všechna zákonem stanovená kritéria, zda jsou jeho úvahy o výši pokuty v souladu se zásadami logiky, zda správní orgán nevybočil z mezí správního uvážení nebo jej nezneužil nebo zda uložená pokuta není likvidační (srov. např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008 - 133, publ. pod č. 2092/2010 Sb. NSS, nebo nálezy Ústavního soudu ze dne 13. 8. 2002, sp. zn. Pl. ÚS 3/02, a ze dne 9. 3. 2004, sp. zn. Pl. ÚS 38/02). Není však v pravomoci správního soudu, aby vstoupil do role správního orgánu a namísto správního uvážení užil soudcovské uvážení a sám rozhodl, jaká pokuta by měla být uložena. To by mohl soud učinit podle § 78 odst. 2 s. ř. s. jen na výslovný návrh žalobkyně, pokud by dospěl k závěru, že pokuta byla správním orgánem uložena ve zjevně nepřiměřené výši (srov. rozsudky NSS ze dne 21. 8. 2003, č. j. 6 A 96/2000-62, publ. pod č. 225/2004 Sb. NSS, ze dne 3. 4. 2012, č. j. 1 Afs 1/2012-36, publ. pod č. 2671/2012 Sb. NSS, nebo ze dne 22. 1. 2021, č. j. 4 As 238/2020-46). Takový návrh na moderaci sankce nicméně žalobkyně v průběhu řízení neuplatnila.
100. Ve světle právě popsanych judikатурních závěrů přistoupil soud k posouzení námitek upínajících se k uložené sankci.
101. Žalobkyně v žalobě označila uloženou pokutu za likvidační. Toto své obecné tvrzení však nekonkretizovala, k možným likvidačním účinkům pokuty nic bližšího neuvedla (např. stav svých účtů, výši svého obrátu, výši příjmů a výdajů apod.) a na podporu tohoto svého tvrzení rovněž nepředložila žádné důkazy (např. aktuální výpisy z účtů, účetní závěrku atd.). Pouhé v žalobě deklarované subjektivní přesvědčení žalobkyně, že riziko likvidačního působení pokuty v jejím případě nelze zcela vyloučit, jakož i obecně tvrzený negativní dopad koronavirových opatření v oblasti jejího podnikání k prokázání likvidačního charakteru uložené sankce v žádném případě nepostačuje. Námitka žalobkyně, že uložená pokuta je pro ni likvidační, je jen ničím neprokázaným tvrzením. Nadto byla formulována pouze obecně, a soud se k ní tudíž mohl rovněž vyjádřit pouze v obecné rovině (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004 - 54, nebo ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 Afs 35/2012 - 42).

102. Jak vyplývá z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008-133, které obsáhle pojednává o přihlížení k osobním a majetkovým poměrům pachatele přestupku či jiného správního deliktu, předpokládá se určitá součinnost pachatele k případnému zjištění jeho osobních a majetkových poměrů [cit. „*bude tedy záležet především na účastníku řízení, zda projeví svůj zájem na tom, aby uložená pokuta pro něj neměla likvidační důsledky tím, že správnímu orgánu poskytne základní údaje o svých osobních a majetkových poměrech a tyto také věrohodným způsobem doloží či umožní správnímu orgánu, aby ověřil jejich pravdivost (...)*“]. Není pochyb o tom, že uložená sankce musí pro pachatele představovat negativní důsledek jeho protiprávního jednání, neboť jedině tak může mít požadovaný represivní i výchovný účinek. Závažnost protiprávního jednání, za které byla žalobkyně v projednávané věci sankcionována, je obecně vyjádřena horní hranicí sazby pokuty, kterou zákon s tímto jednáním spojuje a která podle § 123 odst. 7 písm. a) ZoHH činí 50 000 000 Kč. Žalobkyni ve výsledku uložená pokuta se přitom pohybuje při samé dolní hranici zákonné sazby, představuje toliko 0,5 % z maximální možné sazby, a již z tohoto důvodu ji není možné označit za nepřiměřeně vysokou či dokonce likvidační.
103. Uložená pokuta splní účel sledovaný zákonem, přiměje-li žalobkyni do budoucna k zodpovědnému dodržování právních předpisů. Správní orgán I. stupně se odůvodněním výše uložené pokuty precizně zabýval na straně 13 až 17 svého rozhodnutí, žalovaný pak na straně 13 napadeného rozhodnutí. V posuzované věci byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 250 000 Kč. Při správním uvážení o výši pokuty správní orgán I. stupně zohlednil skutečnost, že se v případě žalobkyně jedná již o několikáté porušení právních předpisů v oblasti hazardních her (srov. str. 15 prvostupňového rozhodnutí) a současně vzal v potaz i skutečnost, že pokud by provozování kvazikasin nebylo ze strany správních orgánů dostatečným způsobem sankcionováno, docházelo by tím k hrubému narušování hospodářské soutěže v oblasti provozování hazardních her. Závěrem odkázal na skutečnost, že žalobkyně je osobou, která se zabývá podnikáním v oblasti provozování hazardních her, a aby tuto činnost mohla provozovat, musela mj. splnit podmínky finančního charakteru dané ZoHH. K tomu odkázal na § 6 odst. 1 písm. b) bod 4 ZoHH, kdy žalobkyně musí disponovat vlastními zdroji v minimální výši 2 000 000 EUR. I z tohoto důvodu dospěl správní orgán I. stupně k závěru, že se v případě žalobkyně nemůže jednat o likvidační pokutu.
104. Soud považuje takovou úvahu orgánů celní správy o výši uložené pokuty za racionální, ucelenou a v souladu se zásadami logiky. Pokuta byla žalobkyni uložena při spodní hranici zákonné trestní sazby (ve výši 0,5 % zákonného rozpětí), a proto nelze dospět k závěru, že by orgány celní správy vybočily z mezí správního uvážení nebo jej zneužily. Jak již bylo soudem konstatováno shora, žalobkyně pouze v obecné rovině argumentovala likvidačním účinkem uložené pokuty, což samo o sobě pro závěr o likvidačním charakteru uložené pokuty nepostačuje. Bylo na žalobkyni, aby svá tvrzení o likvidačních důsledcích pokuty dostatečně specifikovala a opřela o konkrétní podklady. Žalobkyně tak ovšem v průběhu správního ani soudního řízení neučinila, byť jí v tom nic nebránilo. Vzhledem k tomu lze akceptovat úvahu správního orgánu, že uložená pokuta pro ni nemohla být likvidační.
105. Námitce vytykající žalovanému neužití absorpční zásady ve vztahu k tvrzenému duplicitnímu řízení vedenému pod č. j. 191796-5/2019-510000-12 (rozhodnutí správního orgánu I. stupně č. j. 191796-5/2019-510000-12 ze dne 3. 5. 2019 a rozhodnutí žalovaného č. j. 26993-3/2019-900000-311 ze dne 19. 7. 2019) soud nepřisvědčil s ohledem na to, že se o

trvající přestupky nejednalo a společné řízení o nich se konat ani nemohlo (k tomu viz výše). Naopak v souladu s absorpční zásadou správní orgán I. stupně v nyní projednávané věci uložil žalobkyni za spáchané skutky pouze jednu správní sankci, a to pokutu ve výši 250 000 Kč.

106. Soud uzavírá, že orgány celní správy při uložení pokuty žalobkyni nevybočily ze zákonných mezí a svá rozhodnutí řádně odůvodnily. Řečeno jinak, jejich rozhodnutí z hlediska zákonnosti obстоjí i v části týkající se výše pokuty.

VII. *Závěr a náklady řízení*

107. Poté, co soud přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí ve spojení s rozhodnutím správního orgánu I. stupně, na která v souladu s ustálenou judikaturou nahlížel jako na jeden celek, dospěl k závěru, že obě rozhodnutí byla vydána v souladu se zákonem, jsou dostatečně odůvodněná, určitá a srozumitelná. Napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné ani nezákonné, jak tvrdí žalobkyně. Žalovaný v něm dostatečně určitým a srozumitelným způsobem vyložil důvody, na nichž je rozhodnutí zbudováno, shrnul podklady pro jeho vydání a uvedl úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, které na danou věc aplikoval. Rovněž se řádně vypořádal se základními odvolacími námitkami žalobkyně. Napadené rozhodnutí obsahuje veškeré náležitosti stanovené zákonem (viz § 68 správního řádu).
108. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
109. Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a procesně úspěšnému žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. února 2023

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.